

ਜਾਂ "ਰਖੋ"
"ਰਖੋ"

Part : 2

ਭਾਗ: ਦੂਸਰਾ

ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ

www.PunjabiLibrary.com

ਸਾਹਿਲ ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਸਕੂਲ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦੋਸਤ ਸੀ ਉਹ ਵੀ ਅਸ਼ੋਕ ਵਾਂਗੂੰ ਅਜੇ ਕੁਆਰਾ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਕੋ ਹੀ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਇੱਕਠੇ ਪੜਦੇ ਸੀ, ਜਦ ਵੀ ਕਦੇ ਉਹ ਬਾਹਿਰ ਘੁੰਮਣ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕਠੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਾਹਿਲ ਆਪਣੀਆਂ ਗੱਲਾਬਾਤਾਂ ਨਾਲ ਹਰਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਇਹ ਉਸਦੀ ਸਭ ਵੱਡੀ ਖਾਸੀਅਤ ਸੀ। ਪਰ ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਮਾੜੀ ਆਦਤ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਚੁਰਾ ਹੀ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੱਖੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਸੀ ਤੇ ਨਕਲ ਮਾਰਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰ ਕਲਾਸ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਵੱਲ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਸਹਿਲ ਵੀ ਉਸੇ ਹੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਅਸ਼ੋਕ ਦਾ ਭਰਾ ਸੁਨੀਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਿਆਦਾ ਮਿਲਾਪ ਸੀ, ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਵੀ ਇੱਕਠੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ, ਜਦ ਵੀ ਕਦੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਜਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਸਹਿਲ ਦਾ ਘਰ ਦੂਰ ਪੈਣ ਕਰਕੇ, ਸੁਨੀਲ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੁੱਕਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਤੇ ਸਹਿਲ ਰੁੱਕ ਜਾਂਦਾ, ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਬਲਾਉਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਐਨੀ ਜਿਆਦਾ ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਚਹਿਰਾ ਤੱਕ ਵੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦੇ, ਸੁਨੀਲ ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਖਾਸ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਹਿਲ ਉਸਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਲੱਭਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਪਰ ਉਹ ਹਰ ਵਾਰੀ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਵੇਂ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਿਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਪਰ ਹੋਇਆ ਇਸਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਉਸਦੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਵੇਖਦਿਆਂ ਹੈੱਡ ਆਫਸਰ

ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਵਾਇੱਸ ਆਫਸਰ ਬਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਸਹਿਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਭ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸਹਿਲ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦੇ ਸੁਨੀਲ ਨੇ ਵੇਖ ਲਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਵਾਇੱਸ ਆਫਸਰ ਬਣਨ ਤੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਿਰ ਕੱਢਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਜਦ ਸੁਨੀਲ ਟਰੇਨਿੰਗ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਸਦੀ ਗੱਡੀ ਉੱਪਰ ਟਰੱਕ ਚੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਸੀਰਤ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਸੀਰਤ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਅਸ਼ੋਕ ਨਾਲ ਹੀ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਅਸ਼ੋਕ ਦੀ ਉਮਰ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੀਰਤ ਦੇ ਘਰਦਿਆਂ ਨੇ ਰਿਸਤਾ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਿਆ ਪਰ ਬਾਸ਼ੇ ਦੇ ਜਿਆਦਾ ਕਹਿਣ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੀਰਤ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੁਨੀਲ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਇਸੇ ਲਈ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚੇ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾਰੀ ਜਿੰਦਗੀ ਵੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਪਰ ਹੋਇਆ ਬਿਲਕੁਲ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਰਤ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਚਲੀ ਗਈ ਪਰ ਬਾਸ਼ੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਫੇਰ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰਤ ਦੇ ਪੇਕਿਆਂ ਕੋਲ ਵੀ ਐਨੇ ਪੈਸੇ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਸੀਰਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰ ਦੇਣ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੀਰਕ ਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਤੋਰ ਦਿੱਤਾ ...

ਸੀਰਤ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣਿਆਂ ਪੇਕਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਨਾ ਮੋੜਿਆ ਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ

ਇਸ ਨਾਲ ਅਸ਼ੋਕ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਜਾਲ ਵਿਚ ਖੁਦ ਹੀ ਉਲਝ ਗਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਨਾ ਮੋੜ ਸਕਿਆ ਪਰ ਅਖੀਰ ਉਸਨੇ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ

ਦਿੱਤੀ...

ਇਸ ਵਜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਹਰਰੋਜ ਨਿੱਕੀ ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਉਪਰ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਸੀਰਤ ਉਪਰ ਹੱਥ ਵੀ ਚੁੱਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਸੀਰਤ ਨੇ ਕਈ ਰਾਤਾਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਢੇ ਵੀ ਕੱਢਿਆ, ਉਹ ਅਸ਼ੋਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਨਾ ਬੋਲਦੀ ਪਰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਸ਼ੋ ਨਾ ਲੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਪਰ ਬਾਸ਼ੋ ਅੱਗੇ ਕੁੱਝ ਨਾ ਬੋਲਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਘਰ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਭਾਰੇ ਸਰੀਰ ਕਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਇਸੇ ਲਈ ਉਹ ਸੀਰਤ ਦੇ ਪੇਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਡਰ ਤੇ ਡਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਚੁੱਪ ਬੈਠੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀਰਤ ਆਪੇ ਹੀ ਗੁੱਸਾ ਗਿਲਾ ਕੱਢ ਕੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ...

ਹੁਣ ਬੱਚੀਆਂ ਵੀ ਵੱਡੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜਦ ਕੋਈ ਵੀ ਬੱਚੀ ਬਾਹਿਰ ਖੇਡਣ ਚੱਲੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਸੀਰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਝਿੜਕਦੀ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹੱਥ ਵੀ ਚੁੱਕਦੀ ਬਾਸ਼ੋ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਵੇਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਏਹੋ ਜਿਹਾ ਵਕਤ ਹੰਢਾਇਆ ਸੀ ਉਹ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਬੱਚੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਪਰ ਸੀਰਤ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਕੁੱਟਦੀ ਮਾਰਦੀ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਬਾਸ਼ੋ ਬੁੱਢੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਬਾਂਹ ਫੜ ਕੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਸੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰੇਬਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾ ਦਿੰਦੀ ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਬੇਵੱਸ ਸੀ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਦੇ ਵੇਖ ਬਾਸ਼ੋ ਦੀਆਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਅੱਥਰੂ ਉੱਤਰ ਆਉਂਦੇ ਤੇ ਉਹ ਨਦੀ ਵਾਂਗ ਵਹਿਣ ਲੱਗਦੇ...

ਪਰਦੇ ਛਾ ਗਏ ਅੱਖਾਂ ਤੇ,
ਪਰ ਹੁੰਦਾ ਆਉਂਦਾ ਉਹੀਓ ਸੱਭ,

ਉਹੀਓ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਇਨਸਾਨ ,

ਉਹੀਓ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰੱਬ,

{ ਸੁਖਦੀਪ }

ਬਾਸੋ ਉਹ ਦਿਨ ਚੇਤੇ ਕਰਦੀ ਜਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਾਣ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿੱਕੀ ਹੁੰਦੀ, ਇਕ ਵਾਰ ਵੱਡੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਅੰਦਰਲੇ ਘਰ ਮਿੱਟੀ ਉਪਰ ਘਰ ਘਰ ਖੇਡ ਰਹੀ ਸੀ , ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਉਪਰ ਮਿੱਟੀ ਲਿਪ ਲਿਪ ਕੇ ਇੱਕ ਘਕ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਰੀਆਂ ਵਾਲੇ ਖੰਭ ਲਾ ਕੇ ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਦੇ ਖਬਾਬ ਵੇਖ ਰਹੀ ਸੀ , ਐਨੇ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਵਿਚ ਗਿੱਲੀ ਤੂਤ ਦਾ ਡੰਡਾ ਫੜੀ ਮੱਥੇ ਤੇ ਨੀਓਤੀ ਸੋ ਤਿਉੜੀਆਂ ਪਾਈ, ਤੇ ਉਚੀ ਉਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੀ ਉਸ ਦੀ ਬੇਬੇ ਆ ਗਈ ਤੇ ਸਾਰੇ ਖਬਾਬ ਉਥੇ ਹੀ ਚੂਰ ਹੋ ਕੇ ਡਿੱਗ ਪਏ ਤੇ ਬੇਬੇ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਕੁੱਝ ਪੁੱਛੇ ਹੀ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬੇਬੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉਪਰ ਅੱਜ ਵੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਛਪੇ ਪਏ ਨੇ ਲਹੂ ਨਿੱਕਲ ਨਿੱਕਲ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਬਾਸੋ ਦੀ ਚੀਕਦੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਬੇਬੇ ਉਸ ਉਪਰ ਬਿਨਾਂ ਤਰਸ ਖਾਏ ਇੱਕ ਗੁੱਤ ਕੋਲੋਂ ਘੜੀਸ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਆਈ ਸੀ ਤੇ ਦੋ ਦਿਨ ਕਾਲੀ ਕੋਠਰੀ ਵਿਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਜਦ ਸਵੇਰੇ ਵੱਡੀ ਤਾਈ ਨੇ ਕੋਠਰੀ ਦਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਸੋ ਦੀ ਪਿੱਠ ਲਹੂ ਨਾਲ ਗੱਚ ਸੀ ਤੇ ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਹੰਝੂਆਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅੱਖਾਂ ਸੁੱਜਿਆ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਈ ਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਾਸੋ ਤਾਂ ਮਰ ਗਈ ਪਰ ਮੂੰਹ ਉਪਰ ਪਾਈ ਛਿੜਕਣ ਤੇ ਕਾਫੀ ਜਿਆਦਾ ਸਮੇ ਤੇ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਮਸਾਂ ਅੱਖ ਖੋਲ੍ਹੀ ਬਾਸੋ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਤਾਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ

ਵੀ ਬੱਚੇ ਉਪਰ ਹੱਥ ਨਹੀ ਚੁੱਕੇਗੀ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੰਮ ਕਰਵਾਵੇਗੀ ਤੇ ਫੇਰ ਬਾਪੂ ਨੇ ਹਕੀਮ ਤੋਂ ਦਵਾਈ ਲੈ ਕੇ ਆਈ ਉਹ ਦਵਾਈ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਚਿਰ ਬਾਸ਼ੇ ਦੀ ਪਿੱਠ ਉਪਰ ਲਾਈ ਮਸਾਂ ਹੀ ਜਖਮ ਭਰੇ ਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੈ ਗਏ ਬਾਸ਼ੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਦੇ ਘਰੋਂ ਬਾਹਿਰ ਨਾ ਨਿਕਲੀ , ਜਿਸ ਦਿਨ ਬਾਸ਼ੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੀ ਜਦ ਉਹ ਡੋਲੇ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਉਸਨੇ ਤੇਬਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਪੈਰ ਨਹੀ ਪਾਵੇਗੀ ਉਸਨੇ ਮੁੜ ਕਦੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿਆਂ ਨਾਮ ਤੱਕ ਨਹੀ ਲਿਆ ਇੱਕ ਦੇ ਵਾਰ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਾਪੂ ਬਾਸ਼ੇ ਨੂੰ ਆ ਕੇ ਮਿਲ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਸ਼ੇ ਮੁੜ ਨਾ ਗਈ ਤੀਹ ਕੂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਵੱਡਾ ਤਾਇਆ ਆਇਆ ਸੀ ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬੇਬੇ ਖਾਸੀ ਬਿਮਾਰ ਏ ਉਹ ਆਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਬਾਸ਼ੇ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣੀ ਏ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁੱਟਿਆ ਮਾਰਿਆ ਮੈਂਨੂੰ ਉਹ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇਵੈ ਤੇ ਨਾਲੇ ਤਾਇਆ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਬਾਸ਼ੇ ਬੇਬੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਏ ਕੀ ਪਤਾ ਇਸ ਤੇ ਬਾਅਦ ਉਹ ਨਾ ਮਿਲੇ ਪਰ ਬਾਸ਼ੇ ਨੇ ਨਾਲ ਜਾਣ ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਏ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਰੋਈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਬਾਪੂ ਦੇਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲ ਵਸੇ ਹੋਣੇ ਇਹ ਗੱਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਆਉਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਬਾਪੂ ਮੰਜੇ ਉਪਰ ਬੈਠਾ ਰੋਟੀ ਖਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਬੇਬੇ ਹੋਰ ਰੋਟੀ ਲਈ ਆਉਦੀ ਤੇ ਤਾਇਆ ਖੱਕ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਉਦਾ ਤੇ ਤਾਈ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਦੀ ਵੇਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚਲੇ ਹੰਝੂ ਹੋਰ ਵੀ ਤੇਜ ਹੋ ਗਏ...

ਚੰਨ ਵੀ ਰੋਵੇ ਤੇ ਕੁਰਲਾਵੇ,
ਜਦੋਂ ਯਾਦ ਤੇਰੀ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇ,
ਮਿਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂ ਤੈਨੂੰ ,

ਏਸੈ ਗੱਲ ਦਾ ਝੋਰਾ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਵੈ,

ਦੱਸ ਦੇਣ ਜੋ ਦੂਰ ਹੋਇਆ,
ਦੀਆਂ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ,
ਕੀ ਉੱਠਦੀਆਂ ਅੰਦਰ ਉਹਨਾਂ,
ਖਿਆਲ ਸਾਡਿਆਂ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ,
ਕੋਈ ਐਸਾ ਰਸਤ ਬਣਾਵੈ,
ਕੋਈ ਐਸੀ ਘਾੜਤ ਆਣ,
ਰਚਾਵੈ...

{ ਸਖਦੀਪ }

ਦੇਵੇਂ ਬੱਚੀਆਂ ਰੋਦੀਆਂ ਰੋਦੀਆਂ ਅੰਦਰ ਚਲਿਆ ਗਈਆ ਤੇ ਬਾਸ਼ੋ ਸਿਰ
ਵਾਲੀ ਚੁੰਨੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੰਨੀ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਪੂੰਜ ਰਹੀ ਏ ਤੇ ਸੀਰਤ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਤਾ
ਨਹੀ ਕੀ ਗੁਣਗੁਣਾ ਰਹੀ ਏ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਿਆ ਸੀਰਤ ਨੇ ਗੌਰ
ਕਰੀ ਤੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਈ ਫੇਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੜਕਿਆ...

ਸੀਰਤ ਨੇ ਆਵਾਜ ਲਗਾਈ ਕੋਣ.....???

(ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਵਾਟਸਐੱਪ ਨੰਬਰ (8699633924) ਤੇ ਸੰਪਰਤ ਜਾ ਮੈਸਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ)

ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਦੀ 'ਰਬ' ਕੋ

Part : Last

ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਝੂਠੇ ਹੰਝੂ

ਜਦ ਸੀਰਤ ਬੂਹੇ ਦਾ ਕੁੰਡਾ ਖੋਲਦੀ ਹੈ,
ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਇਕ ਡਾਕੀਆ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ
ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਬੁਣਦੀ ਹੈ। ਇੰਨੇ
ਨੂੰ ਡਾਕੀਆ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਕੱਢ ਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਇਕ ਕਾਗਜ਼ ਅਤੇ ਪੈਨ ਫੜਾਉਂਦਿਆਂ ਉਸ ਉੱਤੇ
ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੀਰਤ ਉਸ ਉੱਤੇ
ਦਸਤਖਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਉਹ ਅੰਦਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਦੀ ਸੱਸ ਬਾਸ਼ੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਦੇਖ ਕੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ
ਕੁੱਝ ਬੋਲਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਦ ਸੀਰਤ ਚਿੱਠੀ ਖੋਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ
ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਿੱਠੀ ਉਸ ਦੇ ਪੇਕਿਆਂ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਚਿੱਠੀ
ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੰਝੂ ਡਿੱਗਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।
ਉਸ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਰਤ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਰਜਨ ਦੇ
ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਘਰ ਵਿਚ ਗਰੀਬੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰਜਨ ਨੂੰ

ਬਹੁਤਾ ਦਾਜ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਰਜਨ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਪਰਿਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਦਾਜ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਰਜਨ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਤੋੜ ਲੈਣਗੇ।

ਗਿਆ ਲੱਭਣ ਖੁਸ਼ੀ ਬਜਾਰੋ ਮੈਂ

ਉਥੇ ਮਿਲਣ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋਇਆ,
ਇਕ ਭੁੱਖਾ ਬੱਚਾ ਸੀ ਚਹੁੰ ਕੁ ਸਾਲਾਂ ਦਾ

,

ਲੈ ਅੁੰਨ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਸ਼ੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰ ਹੋਇਆ,

ਇਕ ਪੈਰ ਹੀ ਅਜੇ ਪੁੱਟਿਆ ਸੀ

ਦਿਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਇਕ ਕਹਾਣੀ ਦਾ,

ਮੁੰਡਾ ਜੰਮਣ ਤੇ ਦਿੰਦੇ ਵਧਾਈਆਂ ਸੀ

ਪਰ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖਿਆ ਨੀ ਕਿਸੇ ਧੀ,

ਨਿਮਾਈ ਦਾ,

ਇਕ ਨਜਰ ਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਮੈਂ

,

ਦਿਲ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੋਂ ਹੀ ਪਸੀਜ ਗਿਆ,
ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਬਾਪ ਲਟਕਿਆ ਫੰਧੇ ਨਾਲ

,

ਲੈ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰੀੜ ਗਿਆ,

ਹੱਥ ਚੋਂ ਉਹਦੇ ਇਕ ਪਰਚੀ ਲੱਭ ਗਈ

,

ਤਿੰਨ ਨ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਦਰੇਜ਼ ਲਿਖਿਆ ਅੱਗੇ ਖੋਲਿਆ
ਤਾਂ ਪੰਨਾ ਸੀ ਡੇਢ ਫੁੱਟ ਦਾ

,

ਜਿਸਤੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭੇਦ ਲਿਖਿਆ.

{ ਰਮਨਦੀਪ }

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਪੇਕੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਜਦ ਅਸ਼ੋਕ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸੀਰਤ ਉਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਕੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸ਼ੋਕ ਉਸਨੂੰ ਪੇਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀਰਤ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਕੇ ਭੇਜਣ ਲਈ ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

“ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਆ ਔਰਤ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਖਰਾਬ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਦੂਸਰੀ ਔਰਤ ਦਾ ਦਰਦ ਪਹਿਚਾਣ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ”

ਸੀਰਤ ਜਦ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੁੱਪਚਾਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਰਜਨ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਟੁੱਟਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦਾ ਬੋਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। “ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਮੋਸ਼ੀ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ” ਉਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀਰਤ ਦੀ ਚੁੱਪ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜਾਨ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ।

ਗੱਲ ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਹੈ ਜਦ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਪੇਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵਾਪਿਸ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਕੁ ਦਿਨ ਹੋਏ ਸਨ ਰੋਜ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ

ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਕਾਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਘਰ ਦਾ ਬੂਹਾ ਖੜਕਿਆ ਸਰੀਤ ਖੜਕਾ ਸੁਣ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੋਚੀਂ ਪੈ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਭੁੱਲ ਗਈ । ਉਸਦੇ ਅੰਦਰ ਭੈੜੇ ਭੈੜੇ ਖਿਆਲ ਦੌੜਨ ਲੱਗੇ , ਫਿਰ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰ ਬੂਹਾ ਖੜਕਿਆ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਕਰੰਟ ਵਾਂਗ ਕੰਬ ਕੇ ਉੱਠੀ। ਜਦ ਉਸਨੇ ਬੂਹਾ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਡਾਕੀਆ ਖੜਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਚਿੱਠੀ ਦੇਣ ਆਇਆ ਸੀ। ਡਾਕੀਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸੀਰਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜਮੀਨ ਖਿਸਕ ਗਈ ਡਾਕੀਏ ਨੇ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਦਿੰਦਿਆਂ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀਰਤ ਨੇ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਚੱਲੀ ਗਈ ਜਦ ਉਸਨੇ ਚਿੱਠੀ ਖੋਲੀ ਤਾਂ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਜਗਾ ਉੱਤੇ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ।

ਉਸਨੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ , ਤਾਂ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਮਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਫਿਰ ਉਹ ਬਾਸ਼ੇ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਮੰਨ ਗਿਆ, ਸੀਰਤ ਨੇ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੁਣ ਉਸਦਾ ਸੁਭਾਅ ਵਧੀਆ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਫਾਲਤੂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਨਹੀ

ਸੀ ਦੇਦੀ।

“ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਕਿ ਵਿਹਲਾ ਮਨ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਏ”

ਫਿਰ ਇਕ ਦਿਨ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿਚੋਂ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਕਤਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ, ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਇੰਨਜ਼ਾਮ ਦਿੱਤਾ ਏ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸਹਿਲ ਬਾਰੇ ਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚਿਤਰ ਚਲਾਕ ਆਦਮੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਿਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਨੀਲ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਬਾਹਰੇ ਦੇਸ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਦਾ ਕਤਲ ਇਸ ਲਈ ਕਰਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਰਤ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸੁਨੀਲ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਜੋੜਿਆ ਸੀ। ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਸੀਰਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਜਮੀਨ ਖਿਸਕ ਗਈ ਉਹ ਉਥੇ ਹੀ ਡਿੱਗ ਗਈ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ, ਉਸਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦ ਉਹ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠੀ ਤਾਂ ਅਸ਼ੋਕ, ਬਾਸ਼ੇ

ਅਤੇ ਉਸਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ
ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਕ

ਫੈਕਟਰੀ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਹ ਕੁਝ ਦਿਨ ਚੁੱਪ ਰਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ
ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਚੁੱਪ ਨਾਲ ਕੁੱਝ ਜਰੂਰ ਖਤਰਨਾਕ ਵਾਪਰੇਗਾ।
ਆਖਿਰ ਉਸ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ
ਜਹਿਰ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ੋਕ ਉਸ ਦਿਨ
ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਦੇਰ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਿਸ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਖਾਣਾ
ਉਸਦੀ ਧੀ ਗੁਰਨੂਰ ਨੇ ਖਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਅਸ਼ੋਕ ਨੇ ਸੀਰਤ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸੁਨੀਲ ਨੂੰ
ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਨੇ ਅਸ਼ੋਕ ਤੋਂ
ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ਖੋਹ ਲਈ। ਸੀਰਤ
ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਅੰਤ ਤੱਕ ਇਵੇਂ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ
ਦਰੱਖਤ ਦੇ ਪੱਤੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਟੁੱਟ ਕੇ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਮਿੱਟੀ ਬਣ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਸੀਰਤ ਦਾ ਗੁੱਸੇਖੋਰ ਸੁਭਾਅ, ਅਸ਼ੋਕ
ਅਤੇ ਬਾਸ਼ੇ ਦਾ ਸੁਨੀਲ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਨਾਲ ਚਾਲਾਂ ਖੇਡਣਾ ਅਤੇ

ਬਾਸ਼ੇ ਦਾ ਸੁਨੀਲ ਅਤੇ ਸੀਰਤ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸ਼ੋਕ ਦੀ ਮੇਰ ਲੈਣਾ।
ਇਹੀ ਸਾਰੇ ਸੁਨੀਲ ਅਤੇ ਗੁਰਨੂਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕੀਰਨ ਬਣੇ।

ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਸਾਥ ਨਾ ਦੇਣ
ਕਰਕੇ ਘਰ ਦੇ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਖੋਣਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਝੂਠੇ
ਹੰਝੂ ਰੋਣਾਂ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ ।

ਬਾਹਰ ਦੇ ਖਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵਿਅਕਤੀ,

ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਏ,

ਪਰ ਘਰ ਵਾਲੇ ਖਤਰੇ

ਅਕਸਰ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਿੰਦਗੀ ,

ਉਜਾੜ ਦਿੰਦੇ ਨੇ...

(ਰਮਨਦੀਪ)

ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ

ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ

(ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜਨ ਲਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਵਾੱਟਸਅੱਪ ਨੰਬਰ (8699633924) ਸੁਖਦੀਪ ਸਿੰਘ (8591875296) ਰਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮੈਸਜ ਜਾ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ)